

عنوان مقاله:

شناسایی ساختار ثانویه شهر ایرانی در دوره قاجاریه

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 20، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

زهرا اهری - استادیار دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران

خلاصه مقاله:

در دوره قاجاریه، ساختار کلی شهر ایرانی در صورت گذشته خود باقی ماند. ساختاری که با محورهای اصلی مابین دروازه‌ها و مرکز شهر و عناصر و فضاهای شهری پیرامون آنها تعریف می شد، صورتی برجای مانده از مکتب اصفهان در شهرسازی. اما مشخصه دوران قاجاریان، رشد نفوذ مذهب شیعه بود که پیدایش ساختار دیگری را در شهر ایرانی این دوره سبب شد؛ ساختاری متشکل از مکان‌ها (به ویژه تکیه-ها) و مسیرهای میان آنها که مکان برگزاری مهم‌ترین مراسم اجتماعی دوره، عزاداری ماه محرم، بود. ساختاری که براساس رفتار مذهبی ساکنان، نوع استفاده از فضا و نقش آن در زندگی اجتماعی و معنای فضاها شکل گرفته بود و مردم، با وجود همه تغییرات به وجود آمده در شهرهای ایرانی طی دوره معاصر، هنوز آن را می‌شناسند. ساختاری که با برقراری پیوند میان محلات نقشی مهم در ابراز هویت اجتماعی آنها داشت. در این مقاله با بررسی و تحلیل مطالعات محققان بر روی شهرهای مختلف ایران و بررسی اسناد درجه اول دوره قاجاریه، تلاش می‌شود تا وجود چنین ساختاری در شهر ایرانی نشان داده شده و روشن شود که چگونه چنین ساختاری شکل گرفته و به چه ترتیب مکان‌ها و مسیرهای میان آنها برای مردم معنادار شده است.

کلمات کلیدی:

قاجاریه، شهرایرانی، ساختار ثانویه، محرم، عزاداری، تکیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1780060>

